

gøre. For den Slags Forseelser bliver man idømt en Mulkt paa 10 Kr., selv om der er en Maksimalbøde paa 5 000 Kr.; men naar man trækker et Dyr til Marked, selv om det er befængt med Smitte, kan man faa den 5 000 Kr.'s Bøde. Det er nemlig den Form, hvorunder de forsætlige Forsømmelser kan skjule sig, og for dette fastsætter man nu Bøder paa indtil 5 000 Kr. i Stedet for at lade alt forsædigt falde ind under Mulfter paa 200—10 000 Kr. Det var det, jeg beklagede, da jeg anbefalede Lovforslaget ved anden Behandling, at man ikke havde skilt de to Ting ad. Men naar en Forsømmelse er forsættelig og meget graverende, synes jeg ikke, det er urimeligt, at man sætter Bøden til 5 000 Kr.; det er ogsaa ud fra den Forudsætning, de Konservative har været med til at anbefale Forslaget.

A. C. D. Petersen: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen kaldte nu Tilfældet Lammehave et graverende Tilfælde og undrede sig over, at en Landmand kunde fremkomme med Forsvar for et saadant Tilfælde. Jeg skal tillade mig at udtale min Undren over, at en Landmand som det ærede Medlem Hr. Mads Larsen ikke kan se, at hvis det samme var optraadt i hans Besætning, vilde der absolut ikke have været noget foruroligende i det. Køerne er gaaet ned med en Mælkemængde af 1 kg pr. Dag; jeg spørger det ærede Medlem: Naar det ærede Medlems Malkekøer „sætter“, som vil kalder det i Landbruget, 1 kg Mælk daglig og der samtidig dør en eneste Spædekalkv i det ærede Medlems Besætning, hvad der vilde være mere graverende end det, der er sket paa Lammehave, vil det ærede Medlem da til enhver Tid tilkalde Dyrlæggen? Jeg tror det ikke. Maa jeg føje til, at jeg ikke kan unnlade overfor den højtærede Landbrugsminister at beklage, at Landbrugsministeriet har følt sig foranlediget til at fremdrage en enkelt Mands Sag, saa meget mere som den enkelte Mand ved Rettens Afgørelse er frikendt i denne Sag. Den Straf, vedkommende Mand har faaet gennem det fra Ministeriet udsendte Cirkulære og den Debat, der er ført om hans Navn, er i Virkeligheden langt større, end om han havde faaet Minimumsbøden efter de forestaaede Bestemmelser. Jeg skal i den Forbindelse anføre, at i det røde Cirkulære fra Landbrugsministeriet stod, at Smitten fra Lammehavegaard spredte sig til 80 Besætninger, endskønt det i Rettens Afgørelse siges, at det kun drejede sig om 45 Besætninger.

Nis Nissen: Det har forbavset mig, at den højtærede Landbrugsministers Deltagelse i en Begravelse har kunnet indtage en saa stor Plads under denne Debat. Jeg maa sige, at jeg er forbavset over, at man vil bruge, hvad der sker ved en Begravelse, i den politiske Agitation.

Angaaende den Sag, som her drøftes, vil jeg sige, at ogsaa jeg undrer mig over Venstres Holdning i dette Spørgsmaal, for det, der skinner igennem alle de Udtalelser, der er fremkommet, er jo dette, at man vil holde sin Haand over de graverende Tilfælde. Det er dog ganske klart, at naar man fastsætter Bøder med dette store Spillerum, som der her er Tale om, fra 50 til 5 000 Kr., og Afgørelsen vil komme til at ligge i Domstolens Hænder, vil det kun i overordentlig graverende Tilfælde blive den højeste Bøde, der bliver idømt, og Tilfældet kan godt være saa graverende og den Mand, der faar Bøden, saa velhavende, at man kan sige, at han nærmest slipper alt for billigt, naar han skal betale de 5 000 Kr., der er Tale om som højeste Bøde. I de fleste Tilfælde vil han komme ned paa en langt lavere Bøde. Den Gang Sagen var til Behandling i Udvalget, var jeg for mit Vedkommende meget mere betænkelig ved en for høj Minimumsbøde end ved at sætte Maksimumsbøden højt. Jeg var egentlig ikke betænkelig ved en Maksimalbøde paa endogsaa 10 000 Kr., for den vilde jo aldrig blive idømt, undtagen hvor Domstolene skønnede det fuldt forsvarligt. Men naar man, hvad Minimumsbøden angaar, er helt nede paa 50 Kr., forstaar jeg ærlig talt ikke Venstres Stilling, naar de, saaledes som det her sker, værger sig imod det med Hænder og Fødder, for jeg synes, at det er saa lave Bøder, der her er Tale om, at hvis de overhovedet skal have nogen Betydning, kan de ikke sættes lavere.

Mads Larsen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersens Udtalelser, at de gentagne Dødsfald paa Lammehavegaard — og det var jo et større Antal end det, han nævnte, ifølge de Oplysninger, som den højtærede Minister fremsatte — maatte dog nødvendigvis frembringe en Formodning hos den paagældende Ejer, selv om der ikke var andre Symptomer, om, at der var en smitsom Sygdom i hans Besætning, og da han vidste, hvor farligt det kunde være, og hvor farlig en Epidemisk Mund- og Klovesygen er, maatte det være hans Pligt at føre indgaaende Tilsyn. Hvis ikke hans Fodermester gjorde det, maatte han selv have skaffet sig indgaaende Oplysninger.